

ΗΛΙΟΣ

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΗ, ΦΙΛΟΛΟΓΙΚΗ ΚΑΙ ΤΩΝ ΕΙΔΗΣΕΩΝ.

ΣΥΝΔΡΟΜΗ ΠΡΟΠΛΗΡΩΤΕΑ

Ἐνταῦθα	ἐτησίᾳ	φρ. 10.
Ἐν τῇ λοιπῇ Ἑλλάδι	"	" 11.
Διὰ τὰ δημόσια καὶ δημ. γραφεῖα	"	" 20.
Ἐν τῷ ἔξωτερικῷ ἐν γένει	"	" 14.

ΤΙΜΗ ΚΑΤΑΧΩΡΙΣΕΩΝ

Διὰ τὰ δικαστικὰ ἔγγραφα ἐν γένει ὁ στίχος . . .	λ. 20.
Διὰ διατριβὰς καὶ εἰδοποιήσεις κατ' ἀποκοπὴν.	

Η ΑΓΓΛΙΑ ΚΑΙ Η ΚΡΗΤΗ.

Ὡς ποτε ἐκ τῆς Ἀσίας καὶ τῆς Ἀφρικῆς οἱ θαλασσόβιοι Φοίνικες καὶ Καρχηδόνοι παρὰ τοῖς ἀρχαίοις, οὕτως ἐκ τῆς Εὐρώπης οἱ ποντοπόροι Ὀλλανδοὶ καὶ οἱ Ἄγγλοι ὑπῆρξαν ἐπίφοβοι παρὰ τοῖς νεωτέροις μάλιστα λαοῖς.

Ἄλλ' οἱ μὲν Φοίνικες ἐν ἠπειρωτικῇ χώρᾳ βιοῦντες καὶ προσβλητοὶ τυγχάνοντες, ἀνεχαιτίσθησαν μὲν ὑπὸ τῶν βασιλέων τῆς Ἀσσυρίας καὶ τῆς Βαβυλωνίας ἐξωντώθησαν δὲ μετὰ γιγαντώδη ἀντίστασιν ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Ἀλεξάνδρου. Τὴν αὐτὴν δὲ διὰ τοὺς αὐτοὺς λόγους ὑπέστησαν καὶ οἱ Καρχηδόνοι τύχην, συναντηθέντες πρῶτον μὲν μετὰ τοῦ Γέλωνος καὶ τοῦ Τιμολέοντος, εἶτα δὲ μετὰ τῶν Ῥωμαίων. Ἄλλὰ καὶ οἱ Ὀλλανδοὶ ἐν ἠπειρῷ οἰκοῦντες καὶ μεγάλην θαλασσίαν κτησάμενοι δύναμιν καὶ πανταχοῦ γῆς εὐρυτάτας καταλαβόντες κτήσεις, κατέστησαν ἐπικίνδουνοι, ἀλλὰ τέλος ὡς ἠπειρώται περιωρίσθησαν ὑπὸ τῶν Γάλλων ἐπὶ Λουδοβίκου τοῦ ΙΔ' διὰ τοῦ Τουρῆνα καὶ τοῦ Κονδέ. Τὸ κράτος ὁμῶς τῆς Ἀλβιόνος μέγιστον ἀναδειχθέν κατὰ θάλασσαν, καὶ τοῦ ὠκεανοῦ τὰς κλείς ἀνά χεῖρας λαβὼν καὶ ἐν ἀπάσαις ταῖς ἠπειροῖς εὐρυτάτων χωρῶν ἄρχον καὶ ἀναρίθμων λαῶν καὶ ἐπισεῖον ἅπασιν φοβερὸν τὸν κίνδυνον, εἶναι ἐντούτοις ὡς νησιωτικόν, ἀπρόσβλητον κράτος καὶ ἀπροσμάχητον. Ὡ! προσάκεις ἐστέναξεν ὁ Γίγας τῶν Γάλλων μὴ δυνάμενος νὰ πατήσῃ ἅπαξ τὸν βαρὺν αὐτοῦ πόδα ἐπὶ τῆς Βρεττανικῆς παραλίας, αὐτὸς, ὅστις ἠδυνήθη ν' ἀποκλείσῃ διὰ ξηρᾶς τὴν θαλασσίαν χώραν ἐν τῇ ἠπειρωτικῇ αὐτοῦ παντοδυναμίᾳ.

Ἄτυχῶς ἡ μεγάλη αὕτη θαλάσσιος δύναμις, ἀκόρεστος κτήσεων, ὡς ποταμῶν ἀκόρεστοι τυγχάνουσιν οἱ ὠκεανοί, ὧν ὁ ἀπεριόριστος ὀρίζων τυγχάνει τὸ ὄριόν τῆς, ἐφιεμένη καὶ τῆς Ἀνατολῆς, πρὸ δύο σχεδὸν αἰῶνων ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀκεραιότητος τῆς Τουρκίας, λόγῳ μὲν ὅπως ἀναχαιτίσῃ τὸν ἐκ Ῥωσσίας κίνδυνον, ἔργῳ

δὲ ὅπως αὕτη λάβῃ ἐν καιρῷ τὴν μερίδα τοῦ λεοντος ὡς ἔδειξεν ἐν Ἀλεξανδρείᾳ καὶ Κύπρῳ.

Καὶ νῦν μὲν τὴν λεοντῆν, νῦν δὲ τὴν ἀλωπεκὴν περιβαλλομένην, καὶ ποτὲ μὲν τὴν φιλοτιμίαν παριστῶσα ἀνάγκην, ποτὲ δὲ τὴν ἀνάγκην ποιουμένη φιλοτιμίαν, ἐνοῖ δῆθεν καὶ πηγνύει, ἡ διασπᾶ καὶ χωρίζει τῆς Ἀνατολῆς τὰ κράτη, πρὸς ἓνα καὶ μόνον σκοπὸν πάντοτε ἀφορῶσα, τὴν ἐπ' αὐτῶν ποθητὴν κυριαρχίαν. Ποῦ πάντων ὁμῶς ὑποβλέπει ὡς ναυτικούς ἡμᾶς τοὺς Ἑλληνας καὶ διαβαυκαλίζει ὑπὲρ πάντας, νῦν μὲν ἀναγνωρίζουσα, κομματικῇ ἀνάγκῃ, τὸ ἀτυχὲς γεγονός τῆς ἐν Πύλῳ ναυμαχίας, καὶ τὴν ἀνεξαρτησίαν μικρᾶς Ἑλλάδος, νῦν δὲ ὑποθάπουσα τὰς ἐν αὐτῇ διχοστασίας καὶ ἐκδιώκουσα τὸν Μεγαλοϊδεάτην Ὄθωνα καὶ ποτὲ μὲν παραχωροῦσα ἄνευ φρουρίων τὴν ἀκράτητον Ἐπτάνησον ὅπως ἐπηρέασῃ τὴν νέαν βασιλείαν, ποτὲ δὲ ἀρπάζουσα τὴν Κύπρον καὶ ὑψοῦσα ἐφ' ἡμῶν τοὺς Βουλγάρους, καὶ τέλος καταδιώκουσα ἡμᾶς μετ' ἀπανθρωπίας, ἀγρίως δὲ πολιορκοῦσα καὶ ἀποκλείουσα κατὰ θάλασσαν.

Ἦδη λοιπὸν ἐπειδὴ ἀπέρριψε τὸ προσωπεῖον, οὐδαμῶς δ' ἐλπίζει τοῦ λοιποῦ ὅτι δύναται διὰ τῆς ἀλωπεκῆς ν' ἀπατήσῃ ἡμᾶς, ἀφοῦ δὲ καὶ αὐτὸς ὁ Γλάδστων παραδόξως ἐδήλωσεν ἡμῖν ὅτι καὶ αὐτοὶ οἱ Τόρρεις, οὓς ἐλατρεύομεν καὶ οἷς ἠγεύρομεν ἀνδριάντας, εἰς οὐδὲν λογίζονται τὸ ἰδεῶδες τοῦ ἑλληνισμοῦ ἀπέναντι τοῦ ὕλικου τῆς Ἀγγλίας συμφέροντος, διὰ ταῦτα ἀπροκαλύπτως μετέρχεται πλέον τὴν ἀνθελληνικὴν πολιτικὴν τῆς.

Καὶ δὴ, ὡς ἀνεγνώσθη ἐν τηλεγραφῆματι ἐκ Λονδίνου, ἡ μὲν φήμη ὑπόκωφος διέδωκεν ἐν Ἀγγλίᾳ ὅτι αὕτη πρὸς ἀντιστάθμισιν δῆθεν τῶν κατὰ τοῦ Βάτεμπεργ ἐν Βουλγαρίᾳ Ῥωσικῶν θριάμβων, θέλει καταλάβει ἐν τῷ Αἰγαίῳ πελάγει τὴν Κρήτην. Τὰ δὲ «Ἡμερήσια Νέα» τοῦ Γλάδστωνος ἀσυστόλως ὑπαινίσσονταί ὅτι ἡ κατοχὴ τῆς Κρήτης οὐδόλως εἶναι ἀπίθανος. Τούτων δὲ φημιζομένων ἐν Ἀγγλίᾳ καὶ λεγο-

Handwritten signatures and scribbles at the bottom of the page.

μένων υπό του τύπου των φιλελευθέρων, τίνα άλλην απόδειξιν θέλομεν των περι της τύχης της Ελλάδος σκέψεων της Αγγλίας εν τῷ μέλλοντι; Τι δὲ ἄλλο σκληρότερον ἄκουσμα δύναται νὰ καταπλήξῃ τοσοῦτον ἡμᾶς ὅσον ἡ ἀπαισία διὰ της Μεγαλόνησον Κρήτης ἀπαργή της ἀγριωτάτης των Ἑλληνικῶν χωρῶν διαρπαγῆς;

Τοιούτων δ' ἐγειρομένων νεφῶν εἰς τὸν ὀρίζοντα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοιαύτης ἀπειλουμένης ἐν τῇ καθ' ἡμᾶς θαλάσῃ Ουέλλης πρὶν ἢ ἐνσκήψῃ ὁ κεραυνὸς τοῦ κακοῦ καὶ ἡ καταστροφή ἐπιπέσῃ, προνοήσωμεν, ὦ Πανέλληνες, περὶ της δυνατῆς σωτηρίας.

Γρηγορώμεν νυχθημερόν καὶ προσέχωμεν ὅπως προλάβωμεν τὰ φοβερά της δορυκτῆτορος σχέδια· μηδὲ πτώμεθα ἀπέναντι τοῦ μεγέθους καὶ της ἰσχύος τοῦ ἀντιπάλου. Λάβωμεν ἐγκαίρως τὴν κινδυνεύουσαν μεγάλην νῆστον καὶ ὀπλίσωμεν αὐτὴν ἐπαρκῶς, καὶ παρασκευάσωμεν πρὸς ἀντίστασιν. Ναὶ μὲν εἶναι νῆστος ἡ Κρήτη καὶ πρὸς θαλάσσιον ἀποκλεισμόν ὅπως οὖν ἐπιτηδεῖα. Ἄλλ' ὅμως εἶναι καὶ νῆστος μεγάλη καὶ ἔχει πως ἡπειρωτικὰ πλεονεκτήματα. Ἐχει, δηλαδή, παραλίαν μεγίστην καὶ ὄρη ὑψηλά καὶ ἀπόκρημα, καὶ θέσεις ἀπροσίτους καὶ ὄχυράς. Το δὲ μέγιστον ἔχει ἄνδρας γενναίους καὶ ἰσχυρούς, ὧν ἡ γενεὰ διεβοήθη ἀνέκαθεν ὡς ἀλκιμοὶ καὶ μαχιμωτάτη. Ὅσον δὲ ὑπῆρξαν ἀπ' αἰῶνος ἐχθραὶ πρὸς αὐτοὺς τοῦ πολέμου αἱ τύχαι, καὶ συνήθης σύντροφος αὐτοῖς της ἀνεξαρτησίας ἡ στέρησις, τοσοῦτον ἐπὶ μᾶλλον πολεμικώτεροι καθίστανται καὶ πρὸς τὴν ἐλευθερίαν ἐνθουσιωδέστεροι. Καὶ κοινὰς μὲν εἶχον τὰς τύχας ἀπ' ἀρχῆς καὶ μάλιστα κατὰ τὸν μεσαῖωνα καὶ τοὺς νέους χρόνους, μετὰ των ἄλλων Ἑλλήνων καὶ οἱ ἀγῶνες τοῦ Δατκαλογιάννη ἐν τῇ πρώτῃ ἐπαναστάσει ὑπῆρξαν ἐράμιλλοι τοῖς τοῦ Κωνσταντίνου Κολλοκοτρώνη, ὁ δὲ Καλλέργης ἐν τῷ μεγάλῳ ἀγῶνι ἡχημαλωτίσθη μετὰ τοῦ Δράκου ἐν τῇ πανορθορία τοῦ Πειραιῶς ἐνθα ἔπεσαν οἱ ἀριστοὶ των Κρητῶν.

Ἐνῶ δ' ἐμάχοντο παντχοῦ ἐν τοῖς πρώτοις οἱ Κρήτες, πάλιν ἡ Κρήτη δὲν ἠξιώθη μοιραίως της ποθητῆς ἀνεξαρτησίας μετὰ της ἐλευθερωθείσης Ελλάδος.

Καὶ ὅμως ἡ πρὸς ταύτην ἀγάπη καὶ ὁ πρὸς τὴν μετ' αὐτῆς ἐνωσιν ζήλος διατηροῦσι θερμά των Κρητῶν τὰ αἰσθήματα, καὶ ὑψοῦσι τὰ φρονήματα καὶ ἐπισχῶσι τὴν ἀρειμάτιον φύσιν των καὶ πληροῦσιν αὐτὴν σθένους καὶ ἀλκῆς. Οἱ Κρήτες δὲν εἶναι ἀπόλεμοι Ἰνδοὶ, οὐδὲ δειλοὶ Ἴρλανδοὶ, ἢ ποταποὶ Μελιταῖοι, οὐδὲ νὰ κύπτωσιν ὑπάρχει ἔθος παρ' αὐτοῖς, ἀλλ' ἔχουσι πάτριον νὰ ἰστώνται ὡς κυπάριστοι ἢ νὰ πίπτωσιν ὁμόσε ἰόντες. Ἐὰν δὲ τὰ θαλάσσια τηλεβόλα της Ἀλβιόνος τρέπουσιν εἰς φυγὴν τοὺς Φελλιάγους καὶ τοὺς Ζουλούας, τὰ εὐθύβολα ὄπλα

των Κρητῶν εἶναι γνωστὰ οὐ μόνον εἰς τὰ τέκνα της Ἄγαρ, ἀλλὰ καὶ εἰς τοὺς Γενουάτας καὶ Βενετούς καὶ εἰς πολλοὺς της Εὐρώπης ἀντιχριστοὺς μισέλληνας.

Ἐκ της ἐν Ἀθήναις ἀξιολόγου οἰκονομολογικῆς ἐφημερίδος «Ἐρμού» μεταφέρομεν τὸ κάτωθεν περὶ της ἐν Παρισίοις δίκης της Κωπαίδος ἄρθρον ἐπιφυλασσόμενοι νὰ γράψωμεν ἄλλοτε περὶ της ὑποθέσεως ταύτης.

Η ΕΤΑΙΡΙΑ ΤΗΣ ΚΩΠΑΪΔΟΣ

ΚΑΙ

Η ΑΠΟΦΑΣΙΣ ΤΟΥ ΕΜΠΟΡΟΔΙΚΕΙΟΥ ΣΗΚΟΥΑΝΑ.

Περὶ της ἐν Γαλλίᾳ διεξαγομένης δίκης κατὰ της ἐταιρίας καὶ των ἰδρυτῶν αὐτῆς δὲν θὰ βραδύνη ἐκτενῆς δημοσίευσις, ἀνεβαλλομένη νῦν μέχρις ἐκδικάσεως της ἐνώπιον τοῦ ἐν Πηρισίοις ἐρεταίου ἐκκρεμοῦς ἐφέσεως κατὰ της ἀποφάσεως τοῦ ἀνωθι ἐμποροδικείου, ἡτις ὡγνωστὸν ἀπέρριψε τὰς ἀγωγὰς των κυρίων Δ. Βοκοτιπούλου, Λικιαρδοπούλου καὶ Παπαλεξοπούλου ἐπὶ ἀκυρώσει της ἐταιρίας καὶ ἀποζημιώσει.

Ἐν τούτοις νομίζομεν ὅτι καὶ τὰ συμφέροντα των μετόχων ἐξυπηρετοῦμεν καὶ τὴν μείζονα ἀπόδειξιν της ἀκριβείας των ὅτων τοῦδε ἐγράψαμεν προσφέρομεν εἰς τοὺς ἡμετέρους ἀναγνώστας, δημοσιεύοντες μέρη τινὰ τοῦ σκεπτικοῦ της ἀποφάσεως ταύτης, ἣν ἔχομεν ὑπ' ὄψει. Εἶναι ἀπίστευτον καὶ ὅμως ἀληθέστατον, ὅτι αἱ ῥηθείσαι ἀγωγαὶ ἀπερρίφθησαν, θεωρηθέντων ὑπὸ τοῦ Ἐμποροδικείου ὡς ἀληθῶν πραγμάτων, των ὁποίων τὸ ψεῦδες καὶ ἀπατηλὸν γινώσκουσι καὶ τὰ παιδία ἐν Ἑλλάδι, δὲν ἀγνοοῦσι δὲ ἐν Πηρισίοις! Καὶ πρῶτον τὸ κοινὸν θὰ ἐκπλαγῆ βεβαίως μεθ' ἡμῶν, ὅτι ἡ γαλλικὴ δικαιοσύνη ἐθεώρησε τὰς ἀγωγὰς ἀβασίμους, ὡς πρὸς τὸν πασίγνωστον ἰσχυρισμὸν ὅτι δὲν κατεβλήθησαν τὰ 7,500,000 φρ. διότι τὸ ἐναντίον τοῦ ἰσχυρισμοῦ τούτου βεβηοῖ τὸ ἐν Πηρισίοις Πρωτορεῖον της Τραπεζῆς Κων/πόλεως δι' ἐνὸς πιστοποιητικοῦ του!!! Ἐν ἄλλαις λέξεσι χωρὶς νὰ ληφθῶσιν ὑπ' ὄψει αἱ ἀποδείξεις των ἐναγόντων, χωρὶς νὰ ζητηθῇ ἡ προσαγωγὴ των βιβλίων της Τραπεζῆς ταύτης ὡς ἐζήτησαν οἱ ἐνάγοντες, χωρὶς ἐπὶ τέλος νὰ ζητηθῇ παρ' αὐτῶν συμπλήρωσις των ἀποδείξεων των, ἐὰν αἱ προσαθῶσιν ἦσαν ἀνεπαρκεῖς, θεωροῦνται οὗτοι ὡς ὑποστηρίζοντες ἀναληθῆ πράγματα καὶ ἀπορρίπτονται αἱ ἀγωγαὶ των ὡς ἀβασίμοι, διότι αὐτὸς οὗτος ὁ Σκουλούδης, ὅστις εἶναι ἡ Τράπεζα Κων/πόλεως, αὐτὴ αὐτὴ ἡ Τράπεζα ἐναγομένη καὶ αὐτὴ ἐξέδωκεν ἐν πιστοποιητικὸν φιλαληθείας ὑπὲρ ἑαυτῶν καὶ κατὰ των ἐναγόντων. Νὰ δικαιοσύνη νὰ μάλαμα! Χωρὶς νὰ θέλομεν, ἐνθυμούμεθα τὸν στίχον τοῦ Δ. Βερναρδάκη

Εἰς τὴν Γαλλίαν αἰσχος καὶ εἰς τὰ τέκνα της!
ἐν τῷ δράματι της Μαρίης Δοξαπκτρῆ. Ὡτάν νὰ ἤδύνατο ν' ἀμφιβάλῃ τις, ὅτι καὶ ὁ Σκουλούδης καὶ ἡ Τράπεζα Κων/πόλεως ἦσαν καὶ εἶναι προθυμοὶ νὰ βεβαιώσωσι δι' ἐξωδίκων πιστοποιητικῶν καὶ φωνῆ καὶ χειρὶ καὶ ποδὶ ἀκόμη, ὅτι κατεβλήθησαν ὄντως 7,500,000 φρ. τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1880. Μάτην οἱ ἐνάγοντες ἐπεκκλήσθησαν ἐκτὸς των ἄλλων ἀποδείξεων, ἐκτὸς των βιβλίων της Τραπεζῆς Κων/πόλεως, καὶ τὴν ἐν τῇ

Βουλῆ κατὰ τὰς συζητήσεις ἐκείνας ἀγόρευσιν τοῦ κ. Λομβάρδου, ὑπουργοῦ καὶ τότε τῶν ἐσωτερικῶν, καθ' ἣν ὁ κ. Λομβάρδος λαβὼν πληροφορίας παρὰ τοῦ ἐν Ἀθῆναις Γραφείου τῆς Ἐταιρίας, (ὅπερ ἀνύποπτον τότε περὶ ἐνδεχομένων δικαστικῶν ἀγῶνων εἶπε τῷ κ. Λομβάρδῳ ὡς πρὸς τοῦτο τὴν ἀλήθειαν), ἐβεβαίωσε τὴν Βουλὴν, ὅτι δὲν κατεβλήθησαν παρὰ τῶν ἰδρυτῶν 250 φρ. τῶνόντι, ἀλλὰ μόνον 100 φρ. δι' ἐκάστην μετοχὴν. Τοῦτο «εἶναι πρωτοπικὴ μόνον γνώμη» τοῦ κ. ὑπουργοῦ, λέγει ἡ ἀπόφασις, «ἥτις φαίνεται διαψευδομένη ὑπὸ τῶν ὑποβληθέντων εἰς τὴν δίκην ἐγγράφων!!» Ἐν τῷ ἐπικειμένῳ νευαγίῳ, ὁ Σκουλούδης δὲν ἐδίστασεν, ὡς βλέπουσιν οἱ ἀναγνώσται ἡμῶν, νὰ θυσιάσῃ τὸν κ. Λομβάρδον παριστῶν αὐτὸν ὡς ἐξαπατῶντα τὴν Ἑλληνικὴν Βουλὴν διὰ βεβηλώσεως πραγμάτων ψευδῶν. Αὐτὸ τοῦτο δὲ ῥητῶς ἀπέδωκεν εἰς τὸν κ. Λομβάρδον ὁ δικηγόρος τοῦ Σκουλούδη κ. *Lignereu*, ἰσχυρισθεὶς ὅτι ἐβεβαίωσεν ὁ κ. ὑπουργὸς πράγματα μὴ ἀληθῆ, μόνον καὶ μόνον εἰς ὑποστήριξιν ἐκείνου καὶ τῆς Κυβερνήσεως, κινδυνευούσης ἐκ τοῦ ζητήματος τῆς Κωπαίδος.

Ἐκτὸς τούτων ὅλος ὁ κόσμος γινώσκει, ὅτι ὁ κ. Βούρος εἰς τὴν περίστασιν ταύτην, δὲν ὑπῆρξεν εἰμὴ ἀπλῶν ὄργανον, ἢ μᾶλλον ἢ προσωπὸς δι' ἧς καλυφθεὶς ὁ Σκουλούδης ἐνήργει, ὅτι οὔτε ἐδίσθησαν εἰς τὸν κ. Βούρον, οὔτε ἔλαβεν οὗτος τὴν ἀξίαν τοῦ *apport* 4,500,000 φρ. Ταῦτα οὔτε ὁ Βούρος, οὔτε ὁ Σκουλούδης, οὔτε ἄλλοι τις ἀρνείτῃ. Καὶ ὅμως ὑπεστηρίχθη σπουδαίως κατὰ τὴν συζήτησιν καὶ ἐγένετο δεκτὸν ὅτι ὁ ἀληθὴς ἰδρυτὴς εἶναι ὁ Βούρος, ὅτι οὗτος μακρὰν τοῦ νὰ ᾖ τὸ βωθὸν πρόσωπον τοῦ παιχθέντος καὶ παιζομένου ἀκόμη δολεροῦ δράματος, εἶναι αὐτὸ τοῦτο τὸ κύριον πρόσωπον, ὅτι αὐτὸς καὶ οὐχὶ ὁ Σκουλούδης εἶναι ὁ ἰδρυτὴς, ὅτι ἡ Ἐταιρία τῆς Κωπαίδος ἐπλήρωσεν εἰς τὸν κ. Βούρον καὶ οὗτος ἔλαβε τὴν ἀξίαν τῆς παραχωρήσεως τῆς Κωπαίδος φρ. 4,500,000!!! προσήχθη μάλιστα εἰς τὸ δικαστήριον καὶ ἀπόδειξις ἰδιωτικὴ τοῦ κ. Βούρου πρὸς τὸν Ἀθηνογένη ἐξοφλητικὴ τῆς παραλαβῆς τῶν 4,500,000!! Τὰ τεχνάσματα τοῦ πρώην βουλευτοῦ Σύρου δὲν ἔπικυσαν, βλέπετε, ἀπὸ τῆς συστάσεως τῆς Ἐταιρίας, κατὰ τὰ ἐγκαίνια, ἅτινα ἀπεξήραναν 40—50,000 στρέμματα, καὶ ἐν τῇ ἐνεργείᾳ τῆς γαλλικῆς δικαιοσύνης, μελλούτης νὰ πατάξῃ τὴν ἀπάτην καὶ τὴν αἰσχροκέρδειαν. Ἄλλ' ἂν ὁ Σκουλούδης εἶναι ἀνάξιος νὰ θλίψῃ τὴν γαίαν καὶ τοῦ ἐλάτου χειρῶνακτος, τοῦ ἐντίμως κερδίζοντος τὸν ἄρτον αὐτοῦ, εἶναι ἄξιος ὅμως νὰ γίνῃται πιστευτὸς καὶ νὰ κατορθώῃ ὥστε ἡ γαλλικὴ δικαιοσύνη νὰ πιστεύῃ ὡς ἀληθῆ τὰ ψευδέστερα τῶν πραγμάτων καὶ ἐπὶ τῇ βάσει τούτων ν' ἀπονέμῃ τὸ δίκαιον εἰς βλάβην ἑκατοντάδων προσώπων, θυμάτων ἀπάτης καὶ δόλου, εἰς θρίαμβον τῶν ἀπαταιῶνων καὶ εἰς ζημίαν τῆς ἑαυτῆς ὑπολήψεως.

Ἴδου τὰ μέρη ταῦτα τῆς ἀποφάσεως ἐφ' ἧς θὰ ἐπαλέθωμεν.

«Ἐπειδὴ ὁ πρῶτος λόγος τῆς ἀγωγῆς ἀφορᾷ τὴν γενομένην δῆλωσιν* ὡς πρὸς τὴν καταβολὴν τοῦ κεφαλαίου, καθόσον κατὰ τοὺς ἐνάγοντας οὔτε τὸ ἡμισυ ὡς ἀναφέρεται ἐν τῇ δηλώσει, οὔτε το τέταρτον δὲν κατεβλήθη ἅμα τῇ συστάσει τῆς ἑταιρίας τῆς Λίμνης

»Κωπαίδος καὶ ἐπομένως παρεβιάσθη τὸ ἄρθρ. 1 τοῦ νόμου τῆς 24 Ἰουλίου 1867, τοῦθ' ὅπερ συνεπάγεται τὴν ἀκύρωσιν τῆς ἑταιρίας.»

«Ἐπειδὴ ὅμως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν κατατεθέντων ἐγγράφων** κατὰ τὴν συζήτησιν, ἰδίως δὲ ἐξ ἐνόου πιστοποιητικοῦ προερχομένου ἐκ τοῦ ἐν Παρισίοις πρακτορείου τῆς Τραπεζῆς Κων/πόλεως, καθ' ὃ τὸ πρακτορεῖον τοῦτο εἶχεν ἐν ταῖς ταμείαις αὐτοῦ τὴν 14 Ὀκτωβρίου 1880 τὴν ποσότητα τῶν φρ. 7,500,000 ἀληφθεῖσαν παρὰ τῶν διαφόρων μετόχων τῆς ἑταιρίας πρὸς ἀποξήρασιν καὶ καλλιέργειαν τῆς Λίμνης Κωπαίδος καὶ ἀντιπροσωπεύουσαν 250 φρ. ἐφ' ἐκάστης τῶν 30,000 μετοχῶν τῆς ἑταιρίας ταύτης.»

«Ἐπειδὴ οἱ ἐναγόντες ἰσχυρίζονται ἀκόμη ὅτι οἱ ἐνεγκόμενοι ἀρχικοὶ ὑπογραφεῖς (*souscripteurs*) τῶν μετοχῶν τῆς Λίμνης Κωπαίδος ὑπῆρξαν συγχρόνως καὶ ἰδρυταὶ τῆς Ἐταιρίας καὶ συνιδιοκτῆται τοῦ *apport* καὶ συμπεραίνουσιν ὅτι ἡ ὑπ' αὐτῶν δοθείσα ἐγκρισὶς ὑπὸ τὰς περιστάσεις τούτας εἰς τὴν ἀξίαν τοῦ *apport* παρεβιάζε τὸ ἄρθρον 4 τοῦ νόμου τῆς 14 Ἰουλίου 1867· ἀλλ' ἐπειδὴ τὰ ἐπιχειρήματα τῶν ἐνεγκόντων, ὡς πρὸς τοῦτο, δὲν βεβαιώνονται ἐπ' οὐδενὸς θετικοῦ διδομένου, * καθόσον δὲν δύναται τις νὰ δεχθῇ ὡς τοιοῦτον τὴν γενομένην** δῆλωσιν ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ, ἐξ ἧς προκύπτει ὅτι οἱ ἀρχικοὶ μέτοχοι διένειμαν τὴν ἀξίαν τοῦ *apport*, τοῦθ' ὅπερ θὰ εἶχεν ὡς ἀποτέλεσμα τὴν ὑποβίβασιν ἐκ φρ. 250 εἰς 100 τῆς πραγματοποιηθείσης ἐφ' ἐκάστης μετοχῆς καταβολῆς· ἢ τοιαύτη ἐν τῇ Ἑλληνικῇ Βουλῇ δῆλωσις δὲν φανερώσει τῶνόντι εἰμὴ προσωπικὴν γνώμη, ἥτις φαίνεται διαψευδομένη ὑφ' ὄλων τῶν ἐγγράφων τῶν ὑποβληθέντων ἐν τῇ δίκῃ· ἀποδεικνύεται δὲ τῶνόντι ἐκ τῶν ἐγγράφων τούτων, ὅτι εἰς μόνον ὑπῆρξεν ὁ ποιήσας τὴν εἰσφορὰν αὐτοῦ εἰς κείδος, ὁ Βούρος, ἀντιπροσωπευθεὶς ὑπὸ τοῦ Σκουλούδη, καὶ οὐδὲν ἀποδεικνύει ὅτι ὁ Βούρος κῆτο σύμφωνος μετὰ τῶν ἄλλων μετόχων, ὅπως διανεμηθῆ μετ' αὐτῶν τὴν ἀξίαν τοῦ *apport*!!!

* Σ. Ε. Διὰ τὸ Ἐμποροδικεῖον τοῦ Σηκουάνα δὲν ἀρνεῖ φαίνεται αὐτὴ ἡ σύμβασις τῆς παραχωρήσεως τῆς Κωπαίδος καθ' ἣν ὁ κ. Βούρος συμβάλλεται ὡς ἐκείνου καὶ τὴν ἑτάειαν τῶν τραπεζιτῶν ὅτινες ἰδρυσαν τὴν ἑταιρίαν.

** Σ. Ε. Παρὰ τοῦ τότε ὑπουργοῦ τῶν ἐσωτερικῶν κ. Λομβάρδου.

ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΔΙΑΦΟΡΟΙ

Τὴν ἐσπέραν τῆς Πέμπτης ἐδόθη ἐν τῷ θεάτρῳ τῆς ἡμετέρας πόλεως ἡ ὑπὲρ τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ κατὰ τὴν Πελοπόννησον παθόντων ἐνεργητικὴ παράστασις. Ἀτυχῶς ὅμως αἱ εἰσπράξεις δὲν ἦσαν ἀνάλογοι τοῦ ὕψους τῆς παραστάσεως σκοποῦ.

— Τὸ σάββατον πρὶ μεσημβρίαν θραυσθεῖσθαι μιᾶς τῶν σκαλωσιῶν τῶν ἐν τῇ πλατείᾳ ἀνεγειρομένων δημοτικῶν καταστημάτων κατέπεσον οἱ ἐργάται Ἀντωνίου Μπαρμπῆ καὶ Θ. Τυτάκης τραυματισθέντες ἐπικινδύνως καὶ νοσηλεύομενοι ἐν τῷ νοσοκομείῳ. Εὐχόμεθα ὅπως μὴ συμβῶσι καὶ ἄλλα ὅμοια δυστυχήματα ἐκ τῆς αὐτῆς ἀφορμῆς, διότι πρὸς κατασκευὴν τῶν εἰρημίων σκαλωσιῶν ἐγένετο χρῆσις ξύλων, τῶν ὁποίων ὁ προορισμὸς δὲν ἦτο βεβαίως οὗτος· τὰ ξύλα ταῦτα, ὡς πρὸ

* Σ. Ε. Ἡ δῆλωσις αὕτη εἶναι ἡ γενομένη παρὰ τοῦ Σκουλούδη ὡς πληρεξουσίου κ. τοῦ Βούρου ἐνώπιον τοῦ συμβολαιογράφου Portelin βεβαιούσαν ὅτι ἐκαλύφθησαν αἱ 30,000 μετοχαὶ καὶ κατεβλήθησαν μετρητὰ 250 φρ. δι' ἐκάστην αὐτῶν, ἥτις ὅτι κατεβλήθησαν φρ. 7,500,000.

** Σ. Ε. Πισίων;

καιροῦ ἐπανεληγμένως ἔγραψεν ἐγγχώριος ἐφημερίς εἶχον ληφθῆ τότε ἀνευ πληρωμῆς ἐκ τῆς ἀδ ε σ π ό τ ο υ τ ο ῦ δήμου περιουσίας.

— Τὴν παρελθοῦσαν τρίτην ἄμα τῷ θανάτῳ τῆς κ. Βαφιαδάκη ὁ δημοταχικός πάρεδρος κ. Τσιροπινᾶς ἐκλήθη ἐκ τοῦ δημοταχείου ὅπως ἀναπληρώσῃ τὸν ἔνεκα τοῦ δυστυχίματός κωλυόμενον πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν καθηκόντων τοῦ δήμαρχου Ἑρμοπούλεως. Ζητήσαντος δὲ τοῦ κ. Τσιροπινᾶ ἔγγραφον συμφώνως τῷ νόμῳ, ὁ Νομάρχης Κυκλάδων ἀνέθηκεν αὐτῷ ἔγγράφως τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοταχικῶν καθηκόντων προσωρινῶς. Τὴν ἐπομένην ἡμέραν προτῆ ἐστάλησαν μὲν πρῶτον εἰς τὸ ἐμπορικὸν γραφεῖον τοῦ κ. Τσιροπινᾶ ἔγγραφα πρὸς ὑπογραφήν, ἀλλὰ μετ' ὀλίγον ἐγνώσθη ὅτι ὁ κ. Βαφιαδάκης ἀπὸ τῆς πρῶτης εἶχεν ἀναλάβει τὴν ἐκπλήρωσιν τῶν δημοταχικῶν καθηκόντων.

— Ἐκ τῶν καταστημάτων ἐκείνων ἅτινα τιμῶσι τὸν τόπον εἶναι βεβαίως καὶ τὸ Πτωχοκομεῖον. Ἰδρυθὲν τοῦτο τῇ ἰδιωτικῇ πρωτοβουλίᾳ καὶ συντηρούμενον διὰ συνδρομῶν καὶ κληροδοτημάτων φιλανθρωπῶν χριστιανῶν καὶ μικρᾶς σχετικῶς δημοτικῆς δαπάνης ἐξακολουθεῖ βεβαίως ἐπὶ τὰ βελτίω καὶ προαγόμενον. Καὶ μ' ὅλα ταῦτα ἡ ἐπιτεία πρὸ τίνος ἀκωλύτως ἐξασκουμένη σπουδαίως βλάπτει καὶ ἠθικῶς καὶ ὕλικῶς τὸ φιλανθρωπικὸν τοῦτο ἴδρυμα. Ἐπαίται πάσης ἡλικίας, γένους καὶ τάξεως διασταυροῦσι τὰς ὁδοὺς τῆς πόλεως ἐν πάσῃ ὥρᾳ τῆς ἡμέρας καὶ τῆς νυκτὸς ἢ περὶ τῆς ἀνάπυρροι ἐπὶ ἀμαξίων περιαγόμενοι. Γνωρίζει ἡ ἀστυνομία ὅτι ὑπάρχει νόμος ἀπαγορεύων τὴν ἐπιτείαν;

— Τακτικὸς ἀνακριτὴς τοῦ πλημμελειοδικείου Σύρου διωρίσθη ὁ ἐνταῦθα πρωτοδικὴς κ. Γ. Ἀγγελίας.

— Ἐπανελήθη ἡ ἐκδοσις τῆς ἐνταῦθα ἐφημερίδος «Ἀναγεννήσεως».

— Ἐπανελθὼν ἐξ Ἀθηνῶν τὴν ἐβδομάδα ταύτην ὁ εἰσαγγελεὺς τῶν ἐνταῦθα πρωτοδικῶν κ. Χ. Σοφιστῆς ἀνέλαβε τὰ καθήκοντά του.

— Ἐκ τοῦ κατὰ τὴν πλατείαν «Λεωτοσίου» καὶ ὑπὸ τὸ γραφεῖον τῆς Νομαρχίας κειμένου καφενείου τοῦ κ. Γ. Παπαδοπούλου, ἀγνωστοὶ εἰσελθόντες ἀφῆρσαν δραχμὰς τριάκοντα περίπου εἰς χαλκόν.

— Πρῶτος γραμματεὺς τῆς ἐν Κωνσταντινουπόλει πρεσβείας διωρίσθη προαχθεὶς ἐκ τῆς ἐν Ῥώμῃ πρεσβείας ὁ ἡμέτερος συμπολίτης καὶ φίλος κ. Δ. Γ. Μεταξᾶς.

— Βεβαίως ὅτι ἐπιδικῶκεται συνομολόγησις συμμηχίας μεταξὺ Σερβίας, Βουλγαρίας, Ἑλλάδος καὶ Τουρκίας, ἐπὶ τῇ ἐλπίδι ὅτι ἡ Αὐστρία θὰ φανῆ εὐνοϊκὴ εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τοιοῦτου συνδιασμοῦ. Πιστεύουσιν ὅτι ἡ ἀνάγκη τῆς ὑπερασπίσεως κατὰ ἐπιδρομῆς ἀπειλούσης τὴν ὑπαρξίν αὐτῶν τῶν ἐπικρατειῶν, θὰ καταστήσῃ δυνατὴν τὴν συμμαχίαν ταύτην.

— Πληροφορούμεθα ὅτι ἡ Ἑλληνικὴ Ἀτμοπλοῖα Σύρου μετὰ τὴν παραλαβὴν ἐκ τῆς κυβερνήσεως καὶ τῆς Σφακτηρίας θέλει συστήσει νέαν Γραμμὴν ταχεῖαν μεταξὺ Πειραιῶς καὶ Κωνσταντινουπόλεως. Ἡ γραμμὴ αὕτη θέλει συνδεθῆ διὰ τῶν τῆς Ἀλβανίας καὶ Βρινδηίου διὰ Κορίνθου.

— Λέγεται ὅτι ἀπεφασίσθη νὰ μεταφερθῆ εἰς τὸν νέον σταθμὸν τὸ ὄπλοστάσιον Ναυπλίου.

— Ἐν τῷ καταστήματι τοῦ Βαρθακειοῦ Λυκείου, κηρυγόμενων τῶν ἐν αὐτῷ γυμνασίων, πρόκειται, νὰ ἰδρυθῆ προπαρασκευαστικὴ σχολὴ (école préparatoire) ἐν ἣ θὰ ἐκπαιδεύωνται νέοι, ἐπιθυμοῦντες μετὰ τὸ τέλος τῶν ἐγκυκλίων αὐτῶν σπουδῶν νὰ ἐπιδοθῶσιν εἰς πρακτικὸν τι ἐπάγγελμα, νὰ εἰσέλθωσιν

εἰς τὴν στρατιωτικὴν σχολὴν τῶν Βυελπίδων ἢ νὰ ἀκολουθήσωσι φυσικὰς ἐπιστήμας. Θὰ διαφέρῃ τῶν λοιπῶν κατὰ τοῦτο, ὅτι εὐρύτερον θὰ διδάσκωνται τὰ μαθηματικά, αἱ φυσικαὶ ἐπιστήμαι κτλ.

ΣΧΟΛΗ ΑΠΟΡΩΝ ΠΑΙΔΩΝ

Ἡ Κοσμητεία τῆς ἐνταῦθα Σχολῆς τῶν ἀπόρων παιδῶν γνωστοποιεῖ ὅτι αἱ ἐγγραφαὶ τῶν μαθητῶν ἤρξαντο τὴν 1ην Σεπτεμβρίου γινόμεναι καθ' ἑκάστην τὰ μαθήματα δὲ αὐτῆς ἄρχονται τὴν προσεχῆ Δευτέραν ὥραν 6 — 8 μ. μ. Ὅθεν παρακαλεῖ τοὺς ἐμπόρους, βιομηχάνους, καταστηματάρχας καὶ ἐν γένει τοὺς ἔχοντας εἰς τὴν ὑπηρεσίαν αὐτῶν τοιοῦτους παῖδας νὰ προτρέψωσιν αὐτοὺς ὅπως ἐγγραφῶσι μαθηταί, συντελοῦντες οὕτω εἰς τὸν φιλανθρωπικὸν σκοπὸν τῆς Σχολῆς ταύτης.

Ἐν Ἑρμοπόλει τῇ 4 Σεπτεμβρίου 1886.

Ἡ Κοσμητεία τῆς Σχολῆς
ΚΥΡΙΑΛΟΣ ΒΕΝΙΕΡΗΣ—ΔΗΜ. ΑΠΟΣΤΟΛΙΑΝΗΣ
ΙΩΑΝ. ΦΡΑΓΚΙΑΣ—ΚΩΝΣΤ. ΠΑΠΑΚΩΝ-
ΣΤΑΝΤΙΝΟΥ—ΤΙΜΟΛΕΩΝ ΤΣΙΡΟΠΙΝΑΣ.

ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΕΙΣ

Ἡ ἐκδοσις τῆς ἐφημερίδος «Ἀλήθεια» διακόπτεται ἐπ' ἀόριστον. Ὁ Εἰσπράκτωρ αὐτῆς κ. Ἰωάννης Φακίρης παρηγγέλθη νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς τοὺς καταβαλόντας τὴν συνδρομὴν αὐτῶν κυρίους συνδρομητὰς ἀνά δρ. ν. 3,40 διὰ τοὺς ὑπολειπομένους τέσσαρας μῆνας τῆς ἐτησίας συνδρομῆς.

Παρακαλοῦνται δὲ οἱ καθυστεροῦντες ἐκ τῶν κυρίων συνδρομητῶν νὰ πληρώσωσιν εἰς τὸν αὐτὸν εἰσπράκτορα τὴν συνδρομὴν τῶν ὀκτῶ μηνῶν δραχ. ν. 6,80.

Ἐν Ἑρμοπόλει τῇ 3 Ἰουλίου 1886.

Ἡ Διεύθυνσις τῆς «Ἀληθείας»

Ὁ κ. **Ι. Κ. Χούμης** ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης διὰ τῶν τελευταίων ἀτμοπλοίων καὶ πωλεῖ εἰς μετριωτάτας τιμὰς

ΠΑΝΤΟΕΙΔΗ ΕΠΙΠΛΑ ΚΑΙ ΜΑΓΕΙΡΙΚΑ ΣΚΕΥΗ
ἐκ λευκοσιδήρου καὶ τσίγγου, ποικίλως κεχρωματισμένα, ἐπίσης δὲ καὶ **ΚΡΕΒΑΤΙΑ ΑΓΓΛΙΚΑ** ὠραιότατα.

Εἰς τὸ Βιβλιοπωλεῖον τοῦ κ. **Ι. Κ. Χούμη** κείμενον ἐντὸς τοῦ γνωστοῦ αὐτοῦ καταστήματος πωλοῦνται τὰ πρὸς χρῆσιν ἀπάντων τῶν Σχολείων **διδασκτικὰ βιβλία** εἰς τιμὰς μετριωτάτας καὶ ὁποίας οὐδέποτε ἄλλοτε ἐπωλήθησαν.

Ὁ κ. **Ι. Κ. Χούμης** ἐκόμισεν ἐξ Εὐρώπης καὶ πωλεῖ εἰς τὸ κατάστημά του

ΤΟΥΦΕΚΙΑ ΚΥΝΗΓΕΤΙΚΑ
τῶν τελευταίων συστημάτων μετὰ τῶν γομώσεων αὐτῶν.